

מסורת הש"ס

(א) נדה דף ב' קישור עט.
(ב) חמ"ט מציאות פ"ד (ד) דף ע"ב
(ו) א"ט (א) א"ט (ד) א"ט פ"ד:
(ה) רש"י א"ט (ו) א"ט פ"ד
וגרסא קבוצה

הגרות הב"ח

(א) רש"י ד"ה תמלא
מעילאי עקר בלומר עקר:
(ב) תום ד"ה מ"ט ה"ה
תמלא וכו' דקנט' ה"ב
לפי שכן הוא אמת
בשטריב ריב"ל מתמלא
עקר ולכא לומר תמלא
טעמא: (א) ד"ה דרומת' וכו'
שגמלא לנל. כ"ג בדף ט"ה
ג"ה נתן לו:

מוסף רש"י

הבדק את החבית. טעמא
הוא כה חמורה שאלה
התמלאה להיות מפורש
עליה תרומה הולך.
לומר ליהוה שאתה עולה
והולך ופמה שאת תבית
וטען עיני בזה לפרש
ממנה עליהם לומר וכו'.
במקומו נמשך
(ג) וכו'. לומר ליהוה עליה
עליה כהפעת מוזמנת,
שכאל לשמות מהל לנל
טבל במקום אשר אומר ה"ה
עולה על מלה לנל הלל
וען טעמא מדי (ד) וכו'
(ט). ואחר כך נמצאת
חומץ. ואין ידוע מאימתי
המליה. ולמ ממוה ספק.
עלה מהמליה לל ספק.
דקנט' בין חומץ שני מינ'
כן (ט). כן ג' ימים
הראשונים. שאחר הבדיקה
צדקה ומלאה יין. ה"ה
במוקד ודאי יין. וכל טבלל
שמהל משומן זה בחלות'
ימים ממוקדים כן מבואן
ואילך ספק. והיא חממה
לפטר לנים יחזרו חומץ
דמלא ככר המליה ולא היה
ממנה (ט). וכו' (ט) דף
כ' ג' ימים אחרונים ודאי
חומץ. כל ג' ימים שלמי
בדיקה זו האחרונה שמהל
חומץ. ה"ה היא בחוקת ודאי
דעשו (ד) וכו'. דכיון
שחומץ חומץ גמור הוא
ודאי אין פמה מג' ימים
שמתחיל להחמץ ואם שמו
במון אמת ג' ימים ממוה
למקומו אמת. אינו ממוה
אלכזה דבר דמלא
פד: ין חומץ שני מינ' יין.
דאי לרנן כל קייל' מרס
מן המעל על היפה ממומן
ממנה (ט). וכו' (ט) דף
ממנה (ט). וכו' (ט) דף
ע"ב וכו'. (ט) דף
ומפטר. ספק. וה"ה חממה
לפטר לנים יחזרו יומרו
יין (ט).

המוכר פירות פרק ששי בבא בתרא

צו.

עין משפט
נר מצוה

לא א מיי פ"ה מהל'
תומות ה"ה כ"ד טמז
עשין קל' (ט"ז פ"ד א"ט)
[ובכר אלפס עירב פמחס דף
ק"ז]:
לב ב מיי ומגז וטור
(י"ד פ"ד) שס:
לג ג מיי פכ"ט מהל' שנת
הלכט ח טו"ט ע"כ ח"ט פ"י
דכ פסיק ד ופי רעב ס"ג
[ובכר אלפס שס:]

רבינו גרשום

הבדק את החבית והולך
הליות מפורש עליה תרומה
לחיות תרומה ויהי מפורש
ממנה ככל יום על שאר
חביות ד' ששלמה. ושוב
באחרונה נמצאת חומץ ג'
ימים הראשונים ודאי יין.
טוב הוות ותרומתן תרומה
זכה שששתה מן אמתו יין של
חביות חפרש עליון חן
יו באותן ג' ימים יפה שמה
ולא טבללים יניהו. מיכן
לאור ספק היה חומץ וספק
יין וספק מתוקין וספק אינו
מתוקין ויחבו היא חומץ
לכהן לפי שקרא עליה שם
תרומה ואותן שיהיה מפורש
עליהן מזה צריך להפריש
ממן דמאי וכל ספק מעושר
וספק שאינו מעושר
מעשרין מאותו דבר דמאי
חד ממאה: מאי טעמא
ואילך ספק היה חומץ וספק
לכומר מחמץ. והיא ברא
מפורש מינה על אחרים
ברקה בפי החבית מלמעלה
ועדיין לא עקר. אם המצי
במנה דהמרה דמלא וספק
אינו מתוקין. והיא ברא
הראשונים חממה מעילאי
ומכרין עליו בורא פרי
הפני ה"ה בין הנכמר
במנה הואיל וטעמי' חמרה
א"ע צד' דריתיה חלמ' חמרה
מעילאי הוא. ו' יהושע בן
לי דאמר כל ג' ימים
האחרונים דאי חומץ. ומה
שחפרש ממנה על אחרות
ומיכן ואלך. (ט)
לכומר ג' ימים הראשונים
ספק הוא ועדיין צריך לתקן
דמאי מ'ש משום דחמרה
חמרה עקר דלא מצי
למיטעמיה ובעי דן דטעמיה
(אינו) [ואילך] עקר מתמלא
ולא אדעתיה והיה ליה ספק
אם תמימי לומר מעילאי'
עקר וכו' ואם נפש אדם
לומר כי חיבי ר' יהושע
אמר אמת לומר מעילאי'
עקר וכו' ה"ה מ' טעמא לא
אמר ר' יוחנן אם תמימי
לומר מתמלא עקר הוא
בעינן דטעמיה מעילאי' א"מ
עקר ולא אדעתיה. ותידין
הכי משום ד' יוחנן סבירא
ליה ב' ימים הראשונים
ודאי יין הוא ולא ספק הוא
וד' יהושע בן לי סבירא
ליה דספק הוא משום הכי
קאמר מילי דמספיקא ור'
יהושע סבירא ליה למכרין
עלוי שבתל ניהו דברבו:
דרימאי. חממה שברום:
אמר קמיא אמתה ג'
ימים ראשונים ודאי יין
אילמא חממה מעילאי' עקר
והוה ליה ריחיה חלא
וטעמא חממה חמרה חלא
והדר תני ג' ימים (ט)
הראשונים ודאי חמרה
אילמא חממה מתמלא עקר
והוה ליה ריחיה חלא
וטעמא חממה חלא. לעולם
מעילאי עקר וראשונים דאי
יין ורקא קמיא חן אחרונים
הבא במאי טסקינן
ברשות

הבדוק את החבית להיות מפורש בו'. רבינו שמואל דחק לפרש
שלקח ממנו משהו ומפריש ממנו תרומה ואחר כך טעמו'
ובחנם דחק שהרי יכול לטעמו בריח כי הוא יריח חמרה ודאי חמרה
הוא דליכא ודאי חמרה דריחיה חלא אבל חלא לעולם לא הוא ריחיה
חמרה והא דקאמר לתקן הא טעימיה
ולא עקר דקאמר לפרש כן חלא משמע
ליה לטעמו בריח:

התניא ^אה' הבדוק את החבית להיות מפורש
עליה תרומה והולך ואחר כך נמצאת חומץ
כל ג' יום ודאי מכאן ואילך ספק מאי קאמר
א"ר יוחנן ה"ק ככל ג' ימים הראשונים ודאי
יין מכאן ואילך ספק מאי טעמא חמרה
מעילאי עקר והיא מעימיה ולא עקר אם
תמצא לומר בתר דטעימיה עקר הוה ריחיה
חלא וטעימיה חמרה ^בוכל ריחיה חלא
וטעימיה חמרה ודאי ריחיה חלא וטעימיה
אמר כל ג' ימים האחרונים ודאי חומץ מכאן
ולהלן ספק מאי טעמא חמרה מתמלא עקר
ואימור עקר ולא אדעתיה ואם תמצא לומר
מעילאי עקר והיא מעימיה ולא עקר דמלא
בתר דטעימיה עקר הוה ריחיה חלא וטעימיה
חמרה ^ג וריחיה חלא וטעימיה חמרה חלא
דרומאי מתנו משמיה דר' יהושע בן לוי
לוי ראשונים ודאי יין אחרונים ודאי חומץ
אמצעיים ספק הא גופא קמיא אמרת
ראשונים ודאי יין אלמא ריחיה חלא וטעימיה
חמרה חמרה ודאי חמרה אמת אחרונים ודאי
חומץ אלמא ריחיה חלא וטעימיה חמרה
חלא כגון דאשתכח חלא ספתקא דאי לאו
דעקר תלתא יומי לא הוה משתכח חלא
סיפתקא כמאן פשט ליה פלוגי בה רב מרי ורב
זבד חד אמר ברבי יוחנן וחד אמר ברבי
יהושע בן לוי: איתמר המוכר חבית יין לחברו
והחמיצה אמר רב כל ג' ימים הראשונים
ברשות מוכר מכאן ואילך ברשות לוקח
ושמואל

גמור תוך ג' שנמכר צדוע שכבר נעשה חלא ודאי
חמרה לא יבטי' אינשי דמי' ^א וע"פ טעמנו והוה ריחיה חמרה ודאי
ל'
גמור תוך ג' שנמכר צדוע שכבר נעשה חלא ודאי
חמרה לא יבטי' אינשי דמי' ^א וע"פ טעמנו והוה ריחיה חמרה ודאי
ל'
גמור תוך ג' שנמכר צדוע שכבר נעשה חלא ודאי
חמרה לא יבטי' אינשי דמי' ^א וע"פ טעמנו והוה ריחיה חמרה ודאי
ל'

גמור תוך ג' שנמכר צדוע שכבר נעשה חלא ודאי
חמרה לא יבטי' אינשי דמי' ^א וע"פ טעמנו והוה ריחיה חמרה ודאי
ל'
גמור תוך ג' שנמכר צדוע שכבר נעשה חלא ודאי
חמרה לא יבטי' אינשי דמי' ^א וע"פ טעמנו והוה ריחיה חמרה ודאי
ל'
גמור תוך ג' שנמכר צדוע שכבר נעשה חלא ודאי
חמרה לא יבטי' אינשי דמי' ^א וע"פ טעמנו והוה ריחיה חמרה ודאי
ל'

גמור תוך ג' שנמכר צדוע שכבר נעשה חלא ודאי
חמרה לא יבטי' אינשי דמי' ^א וע"פ טעמנו והוה ריחיה חמרה ודאי
ל'
גמור תוך ג' שנמכר צדוע שכבר נעשה חלא ודאי
חמרה לא יבטי' אינשי דמי' ^א וע"פ טעמנו והוה ריחיה חמרה ודאי
ל'

גמור תוך ג' שנמכר צדוע שכבר נעשה חלא ודאי
חמרה לא יבטי' אינשי דמי' ^א וע"פ טעמנו והוה ריחיה חמרה ודאי
ל'
גמור תוך ג' שנמכר צדוע שכבר נעשה חלא ודאי
חמרה לא יבטי' אינשי דמי' ^א וע"פ טעמנו והוה ריחיה חמרה ודאי
ל'

גמור תוך ג' שנמכר צדוע שכבר נעשה חלא ודאי
חמרה לא יבטי' אינשי דמי' ^א וע"פ טעמנו והוה ריחיה חמרה ודאי
ל'
גמור תוך ג' שנמכר צדוע שכבר נעשה חלא ודאי
חמרה לא יבטי' אינשי דמי' ^א וע"פ טעמנו והוה ריחיה חמרה ודאי
ל'

גמור תוך ג' שנמכר צדוע שכבר נעשה חלא ודאי
חמרה לא יבטי' אינשי דמי' ^א וע"פ טעמנו והוה ריחיה חמרה ודאי
ל'

גמור תוך ג' שנמכר צדוע שכבר נעשה חלא ודאי
חמרה לא יבטי' אינשי דמי' ^א וע"פ טעמנו והוה ריחיה חמרה ודאי
ל'
גמור תוך ג' שנמכר צדוע שכבר נעשה חלא ודאי
חמרה לא יבטי' אינשי דמי' ^א וע"פ טעמנו והוה ריחיה חמרה ודאי
ל'

מוסף תוספות

א. דאי אסור לשטעם
ואפי' לכהן כי טבל אסור.
לכהן. רעב"א קישור עט.
ב. כיון דמ"ל דריחיה
חלא וטעימיה חמרה אמת
בהכי טגי ליה לומר
דשליטה ימים אחרונים
ודאי חומץ יושב ולמעלה
ספק. רעב"א. ג. שהוא
נרון יין קוטס וקיייל'
(לעיל צ"ה) המוכר חבית
של יין חרץ לו יין שחור'
פיה ואפי' שערית קוטס
אינו מקבל וכ"ש כויל'
קוטס. טס.

דאחרונים דאי חומץ כגון דאשתכח חלא סיפתקא.

כ"ג לומר ימים ראשונים ספק הוא וכו'. (ב) נראה דל"ל

דאחרונים דאי חומץ כגון דאשתכח חלא סיפתקא.

כ"ג לומר ימים ראשונים ספק הוא וכו'. (ב) נראה דל"ל